

سلام افلا

تاییدیه اعضای هیات داوران حاضر در جلسه دفاع از
پایان نامه کارشناسی ارشد

آقای محمدرضا جباری رشته ویروس شناسی پزشکی پایان نامه کارشناسی ارشد خود را با
عنوان « شناسایی عفونت HCMV در نمونه های مختلف بافتی تومورهای مغزی گلیوما » در تاریخ
۱۳۹۲/۴/۲ ارائه کردند.

بدینوسیله اعضای هیات داوران نسخه نهایی این پایان نامه را از نظر فرم و محتوا تایید کرده و پذیرش آنرا برای
تکمیل درجه کارشناسی ارشد پیشنهاد می کنند.

نام و نام خانوادگی و امضاء اعضای هیات داوران:

	(استاد راهنما)	دکتر فرزانه صباحی
	(استاد مشاور)	دکتر رضا شیرکوهی
	(استاد ناظر)	دکتر فریدا بهزادیان
	(استاد ناظر و نماینده تحصیلات تکمیلی)	دکتر مهرداد روانشاد

آیین نامه حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهشهای علمی

دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه: با عنایت به سیاستهای پژوهشی و فناوری دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسانها که لازمه شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضای هیأت علمی، دانشجویان، دانش‌آموختگان و دیگر همکاران طرح، در مورد نتایج پژوهشهای علمی که تحت عناوین پایان‌نامه، رساله و طرحهای تحقیقاتی با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد زیر را رعایت نمایند:

ماده ۱- حق نشر و تکثیر پایان‌نامه/ رساله و درآمدهای حاصل از آنها متعلق به دانشگاه می‌باشد ولی حقوق معنوی پدید آورندگان محفوظ خواهد بود.

ماده ۲- انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان‌نامه/ رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجامع علمی باید به نام دانشگاه بوده و با تایید استاد راهنمای اصلی، یکی از اساتید راهنما، مشاور و یا دانشجوی مسئول مکاتبات مقاله باشد. ولی مسئولیت علمی مقاله مستخرج از پایان‌نامه و رساله به عهده اساتید راهنما و دانشجو می‌باشد.

تبصره: در مقالاتی که پس از دانش‌آموختگی بصورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان‌نامه/ رساله نیز منتشر می‌شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

ماده ۳- انتشار کتاب و یا نرم افزار و یا آثار ویژه (آثاری هنری مانند فیلم، عکس، نقاشی و نمایشنامه) حاصل از نتایج پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی کلیه واحدهای دانشگاه اعم از دانشکده ها، مراکز تحقیقاتی، پژوهشکده ها، پارک علم و فناوری و دیگر واحدها باید با مجوز کتبی صادره از معاونت پژوهشی دانشگاه و براساس آیین‌نامه‌های مصوب انجام شود.

ماده ۴- ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه یافته‌ها در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با هماهنگی استاد راهنما یا مجری طرح از طریق معاونت پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵- این آیین‌نامه در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۸۷/۴/۱ شورای پژوهشی و در تاریخ ۸۷/۴/۲۳ در هیأت رئیسه دانشگاه به تایید رسید و در جلسه مورخ ۸۷/۷/۱۵ شورای دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب در شورای دانشگاه لازم‌الاجرا است.

«اینجانب **محمد رضا جباری** دانشجوی رشته **ویروس‌شناسی پزشکی** ورودی سال تحصیلی **۱۳۸۸** مقطع **کارشناسی ارشد** دانشکده **علوم پزشکی** متعهد می‌شوم کلیه نکات مندرج در آیین‌نامه حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهش‌های علمی دانشگاه تربیت مدرس را در انتشار یافته‌های علمی مستخرج از پایان‌نامه / رساله تحصیلی خود رعایت نمایم. در صورت تخلف از مفاد آیین‌نامه فوق‌الاشعار به دانشگاه وکالت و نمایندگی می‌دهم که از طرف اینجانب نسبت به لغو امتیاز اختراع بنام بنده و یا هرگونه امتیاز دیگر و تغییر آن به نام دانشگاه اقدام نماید. ضمناً نسبت به جبران فوری ضرر و زیان حاصله براساس برآورد دانشگاه اقدام خواهم نمود و بدینوسیله حق هرگونه اعتراض را از خود سلب نمودم.»

نام و نام خانوادگی: **محمد رضا جباری**
تاریخ و امضاء:

۹۲، ۶، ۱۳

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیتهای علمی - پژوهشی دانشگاه است بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ی خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به دفتر «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه)، عبارت ذیل را چاپ کند:

«کتاب حاضر، حاصل پایان نامه کارشناسی ارشدنگارنده در رشته **ویروس شناسی پزشکی** است که در سال **۱۳۹۲** در دانشکده **علوم پزشکی** دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی **سرکار خانم دکتر فرزانه صباحی** و مشاوره **جناب آقای دکتر رضا شیرکوهی** از آن دفاع شده است.»

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اهدا کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تادیبه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفای حقوق خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقیف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تأمین نماید.

ماده ۶: اینجانب **محمد رضا جباری** دانشجوی رشته **ویروس شناسی پزشکی** مقطع **کارشناسی ارشد** تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی: **محمد رضا جباری**
تاریخ و امضاء:

۹۲، ۲، ۱۳

دانشگاه تربیت مدرس
دانشکده علوم پزشکی

پایان نامه

دوره کارشناسی ارشد در رشته ویروس‌شناسی پزشکی

عنوان

شناسایی عفونت HCMV در نمونه‌های مختلف بافتی

تومورهای مغزی گلیوما

نگارش

محمد رضا جباری

استاد راهنما

دکتر فرزانه صباحی

استاد مشاور

دکتر رضا شیرکوهی

خرداد ۱۳۹۲

تقدیم بہ:

آنانی کہ سرخی خوشان سبزی مسیرانشانمان داو؛

پدرو مادر بزرگوارم

ہمسرفداکارم

و

بہار نازینم

تشکر و قدردانی

❖ برخود واجب می‌دانم که از زحمات بی‌دریغ استاد ارجمند و گرانقدرم سرکار خانم دکتر فرزانه صباحی که در طول این پژوهش راهنما و قوت قلب بنده بوده‌اند صمیمانه سپاسگزاری نمایم.

❖ از جناب آقای دکتر رضا شیرکوهی که مشاوره این پژوهش را به عهده داشته و بدون مساعدت ایشان این پژوهش تحقق پیدا نمی‌کرد، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

❖ از جناب آقای دکتر محمود پروین برای کمک‌های ارزشمندشان در گزارش نتایج IHC، همچنین دکتر هوشنگ صابری برای نمونه‌گیری از بیماران تومور مغزی صمیمانه ممنونم.

❖ از جناب آقای دکتر بهزاد خوانساری‌نژاد و دکتر محسن کریمی که در طول این تحقیق با نظرات و راهنمایی‌های خود یاری‌گر بنده بودند تشکر می‌کنم.

❖ از اساتید محترم هیأت علمی گروه ویروس‌شناسی خانم دکتر حوریه سلیمان جاهی، خانم دکتر طراوت بامداد، به‌ویژه استاد ارجمندم جناب آقای دکتر مهرداد روان‌شاد که زحمات بی‌دریغشان را هرگز از یاد نخواهم برد، بی‌نهایت ممنونم.

❖ از تمامی پرسنل بخش IHC انستیتو کنسر بیمارستان امام خمینی به‌خصوص خانم مرسلی سپاسگزارم.

❖ از تمامی دانشجویان و دوستان عزیزم در گروه ویروس‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس که با به وجود آوردن محیطی علمی و دوستانه شرایط کار را برایم فراهم کردند و همکاری و همراهی با آنان باعث افتخار بنده است، صمیمانه قدردانی می‌کنم.

چکیده:

مقدمه: ویروس سایتومگال انسانی (HCMV) بتا هرپس ویروسی است که باعث عفونت پایدار در افراد شده و بیماری‌های شدیدی را در جنین و افراد مبتلا به نقص سیستم ایمنی ایجاد می‌کند. اگر چه HCMV به عنوان یک ویروس عامل در سرطان‌های انسانی شمرده نمی‌شود، مطالعات جدید نشان می‌دهد عفونت با HCMV ممکن است به طور اختصاصی باعث بعضی از سرطان‌های انسانی از جمله گلیوما باشد. گلیوما یکی از شایع‌ترین سرطان‌های مغزی است که در کودکان و بزرگسالان دیده می‌شود و دارای grade ۴ است. در این پژوهش در راستای شناسایی و تشخیص عفونت با ویروس سایتومگال انسانی (HCMV) در نمونه‌های گلیومای مغزی، روش Real-time PCR و IHC راه‌اندازی شد و مورد استفاده قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: نمونه‌های پارافینه تومور مغزی گلیوما از بیماران مراجعه کننده به بخش جراحی اعصاب بیمارستان امام خمینی انتخاب و به قطعات ۵ میکرومتری برش داده شدند. از این قطعات برای استخراج DNA و انجام IHC استفاده شد. از آنتی‌بادی PP65 و IE72-86 سایتومگالوویروس انسانی برای IHC استفاده شد. پس از طراحی آغازگرهای اختصاصی برای ناحیه US28HCMV اقدام به بهینه‌سازی و انجام واکنش RealtimePCR گردید.

نتایج: نتیجه Real-Time PCR کیفی روی ۴ بیمار از ۱۸ بیمار (۲۲/۲) مثبت شد. همچنین ۱۳ نفر از ۱۸ بیمار از نظر PP65 (۷۲٪) و ۷ نفر از ۱۸ بیمار (۳۹٪) از نظر IE72-86 سایتومگالو ویروس انسانی مثبت شدند.

نتیجه‌گیری: این اولین مطالعه جهت ردیابی وجود ژن‌ها و پروتئین‌های سایتومگالوویروس انسانی در نمونه‌های مغزی بیماران مبتلا به گلیوما در ایران است. این مطالعه نشان داد که پروتئین‌های سایتومگالوویروس انسانی در بیشتر تومورهای مغزی گلیومی بیان می‌شوند. با توجه به یافته‌های این گزارش و گزارشات دیگران مطالعات گسترده‌تری با استفاده از روش‌های دیگر تشخیصی پیشنهاد می‌گردد.

واژگان کلیدی: گلیوما، سایتومگالوویروس انسانی، IHC، Real-Time PCR

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۱.....	فصل اول: مقدمه و مروری بر مطالعات انجام شده.....
۲.....	۱-۱. طبقه‌بندی.....
۳.....	۲-۱. ساختارهای ویروسی و سازه‌بندی ژنومی.....
۴.....	۳-۱. پروتئین‌های ویروسی.....
۵.....	۴-۱. گلیکوپروتئین‌های انولوپ.....
۷.....	۵-۱. پروتئین‌های میزبان.....
۷.....	۶-۱. سایر اجزای ویرون‌ها.....
۷.....	۷-۱. DNA ویروس.....
۸.....	۸-۱. رشد ویروسی.....
۱۱.....	۹-۱. بیماری‌زایی.....
۱۱.....	۱-۹-۱. پایداری و نهفتگی.....
۱۲.....	۱۰-۱. تمایلات بافتی.....
۱۳.....	۱۱-۱. پاسخ ایمنی.....
۱۳.....	۱۲-۱. پاسخ ایمنی هومورال.....
۱۴.....	۱۳-۱. پاسخ ایمنی سلولی.....
۱۴.....	۱۴-۱. فرار از سیستم ایمنی.....
۱۵.....	۱۵-۱. ویرولانسی (حدت).....
۱۶.....	۱۶-۱. عفونت خفته.....
۱۶.....	۱۷-۱. بیماری‌های مرتبط با HCMV.....
۱۶.....	۱-۱۷-۱. منونوکلئوز عفونی.....
۱۷.....	۲-۱۷-۱. عفونت مادرزادی.....
۱۸.....	۳-۱۷-۱. عفونت در گیرندگان پیوند.....

- ۱۹-۱۷-۴. عفونت در گیرندگان مغز استخوان.....۱۹
- ۱۹-۱۷-۵. عفونت در گیرندگان پیوند اعضا.....۱۹
- ۲۱-۱۷-۶. عفونت در بیماران آلوده به HIV.....۲۱
- ۲۲-۱۷-۷. نقش احتمالی HCMV در تومورها.....۲۲
- ۲۲-۱۷-۷-۱. علائم بالینی گلیوما.....۲۲
- ۲۳-۱۷-۷-۲. نقش HCMV در گلیوما.....۲۳
- ۲۶-۱۸-۱. تشخیص.....۲۶
- ۲۶-۱۸-۱. سرولوژی.....۲۶
- ۲۷-۱۸-۲. ایندکس تمایل اتصال IgG.....۲۷
- ۲۸-۱۸-۳. روش‌هایی که اساس آنها کشت ویروس است.....۲۸
- ۲۸-۱۸-۴. آنتی ژنمیا.....۲۸
- ۲۹-۱۸-۵. روش‌های تکثیر غیر PCR.....۲۹
- ۳۰-۱۸-۶. روش هیبرید کپچر.....۳۰
- ۳۰-۱۸-۷. روش DNA شاخه‌ای.....۳۰
- ۳۰-۱۸-۸. روش NASBA.....۳۰
- ۳۱-۱۸-۹. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز.....۳۱
- ۳۱-۱۸-۹-۱. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز کیفی.....۳۱
- ۳۲-۱۸-۹-۲. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز نیمه کمی.....۳۲
- ۳۲-۱۸-۹-۳. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز کمی رقابتی.....۳۲
- ۳۳-۱۸-۹-۴. واکنش زنجیره‌ای پلیمرز کمی غیررقابتی.....۳۳
- ۳۳-۱۸-۱۰. روش ایمنوهایستوشیمی.....۳۳
- ۳۳-۱۸-۱۱. روش هیبریداسیون درون بافت.....۳۳
- ۳۴-۱۹-۱. درمان.....۳۴
- ۳۴-۱۹-۱. پروفیلاکسی.....۳۴

۳۵.....	۲-۱۹-۱. داروهای ضد HCMV
۳۶.....	۳-۱۹-۱. ایمنوگلوبولین درمانی
۳۶.....	۲۰-۱. اپیدمیولوژی
۳۷.....	۲۱-۱. پیشگیری و کنترل
۳۸.....	۲۲-۱. واکسن

۳۹..... فصل دوم: مواد و روش‌ها

۴۰.....	۱-۲. بیماران و نمونه‌ها
۴۰.....	۲-۲. طراحی پرایمرها
۴۱.....	۳-۲. استخراج DNA
۴۱.....	۱-۳-۲. مواد و وسایل
۴۲.....	۲-۳-۲. دستورالعمل استخراج
۴۳.....	۴-۲. حساسیت آنالیتیک
۴۴.....	۵-۲. ویژگی آنالیتیک
۴۵.....	۶-۲. انجام واکنش‌های Real-time PCR کیفی
۴۵.....	۱-۶-۲. مواد و وسایل مورد نیاز
۴۵.....	۲-۶-۲. انجام واکنش‌های Real-time PCR کیفی
۴۷.....	۷-۲. ایمنوهیستوشیمی
۴۷.....	۱-۷-۲. مواد و وسایل مورد نیاز
۴۸.....	۱-۱-۷-۲. پارافین زدایی
۴۹.....	۲-۱-۷-۲. هیدراته کردن
۴۹.....	۳-۱-۷-۲. هضم آنزیمی پس از فیکساسیون و بازیابی آنتی‌ژن
۵۰.....	۴-۱-۷-۲. اضافه کردن آنتی‌بادی اولیه
۵۱.....	۵-۱-۷-۲. اضافه کردن آنتی‌ثانویه

۵۱.....آشکارسازی ۶-۱-۷-۲

۵۲.....آب‌گیری ۷-۱-۷-۲

۵۲.....چسباندن لامل ۸-۱-۷-۲

۵۳ فصل سوم: نتایج و یافته‌ها

۵۴..... ۱-۳ نتایج

۵۵..... ۱-۱-۳ نتایج PCRReal Time

۵۵..... ۲-۱-۳ نتایج ایمنوهایستوشیمی

۵۵..... ۱-۲-۱-۳ نتایج ایمنوهایستوشیمی آنتی‌ژن PP65

۵۷..... ۲-۲-۱-۳ نتایج ایمنوهایستوشیمی آنتی‌ژن IE72-86

۶۰..... فصل چهارم: بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

۶۱..... ۱-۴ بحث و نتیجه‌گیری

۶۴..... ۲-۴ پیشنهادها

۶۵..... فهرست منابع و مآخذ

۶۹..... چکیده انگلیسی

فهرست جدول‌ها

صفحه

عنوان

جدول (۱-۲) توالی آغازگرهای مورد استفاده در تکثیر ژن‌های HCMV US28 و بتادومیکروگلوبولین به عنوان کنترل داخلی.....	۴۱
جدول (۲-۲) روش تهیه مستر میکس و پروتکل حرارتی دستگاه برای واکنش‌های کیفی Real-time PCR.....	۴۶
جدول (۱-۳) اطلاعات جمعیت شناختی بیماران مورد مطالعه و نتایج Real-time PCR آنها.....	۵۴
جدول (۲-۳) نتایج ایمنوهیستوشیمی و Real-time PCR به همراه اطلاعات کلی مربوط به بیماران.....	۵۹

فهرست تصاویر

صفحه

عنوان

- تصویر (۱-۲) نتایج رگرسیون پروبیت به منظور تعیین حساسیت آنالیتیک روش qPCR خانگی در دستگاه ۴۴
- تصویر (۲-۲) تعیین ویژگی آنالیتیک پرایمرهای اختصاصی ژن US28 با استفاده از پنل ویژگی ۴۵
- تصویر (۱-۳) بیمار مثبت که با منحنی آبی در مقابل منحنی سبز که کنترل مثبت است مشخص شده است ۵۵
- تصویر (۲-۳) نمونه مثبت بیمار از نظر HCMV PP65 که با فلش مشخص شده است ۵۶
- تصویر (۳-۳) نمونه ۳+ بیمار از نظر آنتی ژن PP65 HCMV ۵۶
- تصویر (۴-۳) نمونه ۱+ بیمار از نظر آنتی ژن PP65 HCMV که با فلش مشخص شده است ۵۶
- تصویر (۵-۳) نمونه مثبت بیمار از نظر HCMV IE 72-86 که با فلش مشخص شده است ۵۷
- تصویر (۶-۳) نمونه ۱+ بیمار گلیومی از نظر IE72-86 HCMV ۵۷
- تصویر (۷-۳) کنترل منفی از بافت گلیوما از نظر PP65 و IE72-86 ۵۷
- تصویر (۸-۳) بافت ریه بیمار ایدزی که از نظر PP65 و IE72-86 منفی است ۵۸
- تصویر (۹-۳) بافت ریه بیمار ایدزی که بر اثر پنومونی ناشی از HCMV فوت کرده است و از نظر PP65 و IE72-86 مثبت است ۵۸

فصل اول:

مقدمه و مروری بر مطالعات انجام شده

۱-۱. طبقه‌بندی

خانواده هرپس ویروس‌ها شامل تعدادی از مهمترین ویروس‌های بیماری‌زای انسانی است. طبقه‌بندی اعضای متعدد این خانواده پیچیده و مشکل است. در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ میلادی اعضای این خانواده را بر اساس ویژگی‌های بیولوژیک به سه زیرخانواده تقسیم کردند: آلفا هرپس ویروس‌ها، بتا هرپس ویروس‌ها و گاما هرپس ویروس‌ها. ویروس سایتومگال انسانی (HCMV)^۱ و یا در حقیقت هرپس ویروس تیپ ۵ انسانی (HHV-5)، عضوی از خانواده هرپس ویروس‌ها و از زیرخانواده‌ی بتا هرپس ویروس‌ها و از جنس سایتومگالو ویروس است. در این جنس به جز HHV-5 چند ویروس دیگر، از جمله CeHV-8^۲، CeHV-5 و مورومگالو ویروس نیز عضویت دارند که به ترتیب در میمون سبز آفریقایی و میمون رزوس و جوندگان ایجاد عفونت می‌کنند [۱]. ویروس‌های این جنس تقریباً از نظر خصوصیات رشد و سیتوپاتولوژی که بر سلول‌های میزبان خود اعمال می‌کنند، مانند آنکلوژیون بادی‌های داخل هسته‌ای و داخل سیتوپلاسمی، مشابه سایر اعضای خانواده موردنظر می‌باشند. از نظر دیگر خصوصیات و عملکردهای ویروسی نیز این گروه با سایر اعضای خانواده خود قابل مقایسه‌اند. از جمله می‌توان به ساختمان کلی ویروس و توانایی تولید عفونت پایدار و عفونت خفته اشاره کرد. در درون این جنس خصوصیات منحصر به فردی وجود دارد که تمام اعضای آن تقریباً از آن بهره برده‌اند که می‌توان به صورت خلاصه به آنها اشاره کرد: از جمله تروپیسم ویروس‌ها به غدد بزاقی، رشد آهسته در کشت سلولی و مهمتر از همه تک میزبانه بودن. طبقه‌بندی ویروس‌های موجود درون خانواده و درون جنس، بر اساس توالیپروتئین‌های حدود ۸۰ قاب بازخوانی^۳ نیز صورت گرفته است. بر همین اساس و با استفاده

1- Human Cytomegalovirus

2- Cercopithecine herpesvirus

3- Open reading frame (ORF)

از مقایسه‌ی بین آمینواسیدهای حاصل از بیش از ۴۸ قاب بازخوانی ویروس که تولیدکننده‌ی پروتئین‌های دخیل در تکثیر و بسته‌بندی ژنوم و تشکیل‌دهنده‌ی ساختارهای پروتئینی ویرونها بوده است به ارتباطات بسیار نزدیک داخل خانواده این ویروس‌ها پی برده شده است [۲].

۱-۲. ساختارهای ویروسی^۱ و سازه‌بندی ژنومی^۲

به طور کلی ویروئید HCMV شامل کپسیدی^۳ بیست وجهی است که درون آن ژنومی خطی با حدود ۲۳۵ kbp طول و از جنس DNA دو رشته‌ای قرار گرفته است. روی کپسید را انولوپ^۴ از غشاء دولایه پوشانده است. درون انولوپ تعداد زیادی از گلیکوپروتئین‌های ویروسی قرار دارند. بین انولوپ و کپسید ویروس یک ساختمان بی‌شکل و گاهی غیر قرینه دیده می‌شود که به آن تگومنت^۵ می‌گویند. مطالعات میکروسکوپ الکترونی نشان می‌دهد که کپسید HCMV بسیار به ویروس هرپس سملیکس شباهت دارد، اما انولوپ آن بسیار پلی‌مورف‌تر از سایر هرپس ویروس‌هاست [۲]. ژنوم HCMV بزرگتر از سایر اجزای این خانواده است و دارای الگوی توالی‌های تکراری انتهایی و معکوس خاصی است که تعداد و اندازه آنها بسته به سویه ویروس و تعداد پاساژهای داده شده‌ی آن، متفاوت است.

در سلول آلوده به HCMV سه نوع کپسید A، B و C دیده می‌شود که نشان‌دهنده‌ی مراحل مختلف تکثیر ویروس و مراحل مختلف شکل‌گیری ویروئید می‌باشد. کپسید نوع A فاقد DNA است. این نوع کپسید می‌تواند در سلول تجمع یابد. کپسید نوع B غالباً در هسته دیده می‌شود و اگر چه فاقد DNA ویروسی است ولی آماده‌ی پذیرش آن است. نوع B همچنین حاوی پروتئین‌های دخیل در تجمع ویروس و ایجاد تاخوردگی‌هاست. کپسید نوع C یک نوکلئوکپسید کامل است. مطالعات میکروسکوپ الکترونی نشان داده است که مواد تشکیل‌دهنده‌ی تگومنت HCMV در نواحی نزدیک به کپسید ویروس دارای غلظت زیادتری نسبت به سایر فواصل تا انولوپ است. همچنین مشاهده شده که فاصله‌ی بین ماریچ‌های DNA در سیتومگالو ویروس به هم نزدیکتر است تا در هرپس سملیکس ویروس تیپ یک. در واقع این فاصله در HCMV حدود 26 \AA است ولی در HSV تیپ یک حدود

1- Virion structure
2- Genome organization
3- Capsid
4- Envelope
5- Tegument

$30^{\circ}A$ می‌باشد. این امر نشان می‌دهد که ژنوم‌های بزرگتر چگونه برای بسته‌بندی شدن تجمع پیدا می‌کنند [۲].

سلول‌های انسانی آلوده به HCMV سه نوع ذره‌ی ویروسی تولید می‌کنند.

اول: ویریون‌ها

دوم: ذره‌های انولوپ‌دار غیر عفونت‌زا

سوم: دنس‌بادی‌ها^۱

ویریون‌ها حاوی نوکلئوکپسیدی در حدود 130 nm می‌باشند که 5% بزرگتر از نوکلئوکپسید جنس هرپس سیمپلکس ویروس‌ها می‌باشد. ذرات انولوپ‌دار غیر عفونت‌زا در زیر میکروسکوپ الکترونی متفاوت از ویریون‌ها دیده می‌شوند، زیرا آنها فاقد نواحی تجمعی DNA ویروس هستند. آنچه مسلم است این است که بیشتر از 100 برابر ذرات ویروس کامل یا ویریون‌های عفونت‌زا، سایر ذرات ویروس در مخزن‌های حاصل از کشت ویروس وجود دارند [۲].

۱-۳. پروتئین‌های ویروسی

ویروس خالص شده‌ی HCMV حدوداً حاوی 30 تا 40 پلی‌پپتید با وزن مولکولی 20 تا 300 KDa می‌باشد. کپسید ویروس از هفت پروتئین تشکیل شده است که دقیقاً همولوگ 7 پروتئین تشکیل‌دهنده‌ی کپسید HSV می‌باشند. پروتئین اصلی کپسید^۲ یا MCP که توسط ژن UL86 بیان می‌شود، هگزون‌ها و پنتون‌های کپسید را می‌سازد. MCP در HCMV 1370 اسید آمینه دارد. گروه دیگری از پروتئین‌ها با اتصال به ساختمان اصلی، شکل کامل کپسید را پدید می‌آورند. این گروه از پروتئین‌ها عبارتند از: الف) پروتئین فرعی کپسید^۳ یا (mCP) که توسط ژن UL85 کدگذاری می‌شود و در HCMV 306 اسید آمینه دارد.

ب) پروتئین فرعی متصل‌شونده به کپسید^۴ یا mC-BP که توسط ژن UL46 تولید می‌شود و در HCMV 290 اسید آمینه دارد.

1- Dense bodies
2- Major capsid protein
3- Minor capsid protein
4- Minor capsid binding protein

پ) کوچکترین پروتئین کپسید^۱ یا SCP که توسط ژن UL-48A تولید می‌شود و در HCMV از ۷۵ اسید آمینه تشکیل شده است.

ت) سه پروتئین مجزا که در حد تجمع ویروس دخالت دارند و آسمبلین^۲ نامیده می‌شوند که توسط ژن‌های UL80، UL80.5 و UL80.59 تولید می‌شوند [۲].

انولوپ ویروس حاوی دو مجموعه از گلیکوپروتئین‌های سطحی محافظت شده می‌باشد. یکی از آنها گلیکوپروتئین B^۳ است که حاصل بیان UL55 ویروس می‌باشد. این گلیکوپروتئین تحت فرآیند پروتئولیتیکی قرار گرفته و به دو قسمت تقسیم شده است که دو قسمت آن به وسیله پیوندهای کووالانسی (دی سولفیدی) به هم متصل باقی مانده‌اند. گروه دوم گلیکوپروتئین‌های سطحی مجموعه‌ای از gH، gL و gO می‌باشند که به ترتیب حاصل بیان ژن‌های UL75، UL115 و UL74 است. در این میان gB یکی از پروتئین‌های محافظت شده در بین این ویروس‌هاست. بر روی انولوپ سیتومگالوویروس‌ها برخلاف اعضای آلفا هرپس ویرینه و گاما هرپس ویرینه گلیکوپروتئین‌های اختصاصی گروه وجود ندارد [۲].

همانگونه که ذکر شد بین کپسید ویروس و انولوپ آن فضایی به نام تگومنت وجود دارد. در این فضا بیشتر از ۲۵ پروتئین ویروسی وجود دارد که بسیاری از آنها فسفوریله هستند بنابراین با آوردن پیشوند PP جلوی نام آنها از آنها نام می‌برند. پروتئین‌های مهم این فضا عبارتند از PP150، PP65، PP28 و PP61. البته تعدادی فعال‌کننده نسخه‌برداری نیز در این فضا وجود دارند که عبارتند از PPUL69، PPUL82، PTRS و PIRS1. فعالیت اکثر پروتئین‌های تگومنت به درستی شناخته نشده است اما اکثراً بین بتا هرپس ویروس‌ها مشابه می‌باشند [۲، ۱].

۱-۴. گلیکوپروتئین‌های انولوپ

HCMV بیش از ۶۰ گلیکوپروتئین دارد که تعدادی از آنها بر روی انولوپ ویروس ظاهر می‌شوند. انولوپ این ویروس شامل لیپید دو لایه‌ای است که آن را از غشاهای داخل سلول میزبان خود گرفته است. گلیکوپروتئین‌های سطحی ویروس از اجزای ویروسی هستند که بسیاری از انواع پاسخ‌های

1- Small capsid protein
2- Assemblin
3- Glycoprotein B (gB)

ایمنی میزبان، به خصوص پاسخ‌های با واسطه‌ی آنتی‌بادی علیه آنها برانگیخته می‌شوند [۲].

حداقل ۸ گلیکوپروتئین بر روی انولوپ ویروس بیان می‌شوند که GB اصلی‌ترین آنهاست [۱]. این گلیکوپروتئین بیشترین حفاظت و ثبات در توالی را در بین انواع گلیکوپروتئین‌های سطحی از خود نشان می‌دهد. GB یک اینتگرال پروتئین است که وظایف متعددی را برای آن در نظر گرفته‌اند که عبارتند از:

۱- اتصال به سلول هدف و کمک به ویروس در جهت ورود به سلول

۲- انتقال ویروس از سلولی به سلول دیگر

۳- اتصال غشاء سلول‌های آلوده به ویروس به یکدیگر

۴- کمک به آزاد شدن ویرونی‌هایی که تازه تولید شده‌اند [۲].

GB به هپاران سولفات‌های ۳۰ تا ۳۶ KDa سطح سلول‌های میزبان متصل شده و راه ورود ویروس را هموار می‌سازد. GB از یک پیش‌ساز ۹۰۶ اسیدآمینه‌ای با وزن مولکولی ۱۵۰ KDa تشکیل شده است. در سلول به کمک پروتئین‌های سلولی و در دستگاه گلژی بین اسیدآمینه‌ی ۴۶۰ و ۴۶۱ برشی ایجاد می‌شود و مولکول به دو قطعه‌ی مجزا از هم، ولی متصل به کمک پیوندهای دی‌سولفیدی، تقسیم می‌شود. دو قطعه‌ی GB به ترتیب ۹۰ و ۵۵ KDa وزن دارند و به همین صورت هتروداایمر نیز بر روی انولوپ ویروس ظاهر می‌شوند.

از آنجایی که این گلیکوپروتئین فوق‌العاده محافظت شده است و از طرفی بسیار ایمونوژنیک نیز می‌باشد به عنوان کاندیدایی برای واکسن‌های نو ترکیب زیرواحدی^۱ در نظر گرفته شده است. همانگونه که عنوان شد GB اصلی‌ترین گلیکوپروتئین ویروس است که هدف آنتی‌بادی‌های خنثی‌کننده‌ی میزبان قرار می‌گیرد. با این توضیح که علیه ناحیه‌ی C ترمینال آن یعنی پروتئین ۵۵ KDa، بسیار بیشتر از N ترمینال آن یعنی پروتئین ۹۳ KDa، آنتی‌بادی تولید می‌شود. در نتیجه پاسخ آنتی‌بادی پلی‌کلونال علیه ناحیه‌ی C ترمینال قادر خواهد بود عفونت‌زایی ویرونی‌های HCMV را خنثی نماید. اگر چه تفاوت توالی DNA در ژن تولیدکننده‌ی GB یعنی UL۵۵ از سویه‌ای به سویه‌ی دیگر در میان سوش‌های HCMV بسیار اندک است ولی در نواحی خاصی از آن در بین سویه‌های متفاوت HCMV تفاوت وجود دارد و بر اساس همین تفاوت موجب پدید آمدن چهار ژنوتیپ متفاوت GB در میان

1- Recombinant subunit vaccine